

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ

ਬਨਾਮ

ਸਤਿ ਨਰੈਣ ਗੁਰਵਾਲਾ

22 ਮਾਰਚ 1965

ਪੈਨ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਐਕਟ (1911) ਮਰਕੈਟ ਕੀ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵੇਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪੈਰਾਜ ਦਾ ਪਬਲਿਕ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ੈਲੀ,

ਮੇਟਰ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਐਡਵਾਂਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿੱਤ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਪਾਰ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਰਸੀਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਥਿਰ ਪੂੰਜੀ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ 60k ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸਰਕੂਲੇਟਿੰਗ ਪੂੰਜੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੂੰਜੀ ਰਸੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ, ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਮ ਵਪਾਰਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਪਕਰਣ ਦੇ ਪੂਰੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਾਈਨੈਂਸਿੰਗ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਆਰਡੀਨਰੀ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣਾ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਨਸਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਇਕ ਵਪਾਰ ਸੀ। ਸੰਪਤੀ, ਨਾ ਕਿ ਪੂੰਜੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਦੇ ਰਕਮਾਂ। ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ 2,75,000 ਅਤੇ ਰੁ. ਗੁੱਡਵਿਲ ਪਿਕਚਰਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ 75,000 ਵਪਾਰਕ ਰਸੀਦਾਂ ਸਨ। ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਇਸ ਜਵਾਬ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਦੂਸਰਾ ਸਵਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਦੇ ਵੀ, ਖਰਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ,

1959 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 38-ਡੀ. ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (ਆਈਓਐਸ 1911) 53(13) ਸਟ੍ਰੀਟ ਵੈਕੈਂਟ ਵਰਗ -ਕੀ ਸ਼ੀਟ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ-"ਗਲੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਰਸਤੇ ਦੇ ਜਨਤਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(13)(ਏ) ਦੀ ਸਕੀਮ

ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਪੇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਫੁੱਟਵੇਅ, ਵਰਗ, ਅਦਾਲਤ, ਗਲੀ ਜਾਂ ਰਸਤਾ, ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਭਾਗ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਨਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 2, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖਾਲੀ ਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ am) ਸੜਕਾਂ, ਫੁੱਟਪਾਥ, ਚੈਕ, ਅਦਾਲਤਾਂ, ਗਲੀਆਂ ਜਾਂ ਰਸਤੇ ਨਹੀਂ। ਪੈਨਗ੍ਰਾਫ 2 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਵਿਸ਼ਵ "ਗਲੀ" ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਪੈਮਾਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਆਮ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਖਾਲੀ ਥਾਵਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲੀਆਂ ਗਰਮ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਆਯੋਜਿਤ, "ਜਨਤਾ ਲਈ ਪਹੁੰਚਯੋਗ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤੰਗ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਿ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਥਾਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਆਨਲਾਇਨਰੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਅਭਿਆਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਗਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਪੇਮੇਜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਉਪਯੋਗ ਅਤੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਫ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਜੋ ਸਾਂਝੇ ਸਨ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪੈਕਸੇਜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਿਜੀ ਸੰਪਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(13)(ਏ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਸਟਵਰ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦਰਾ, ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ (ਵਧੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ) ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ 11 ਦਸੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਦਾਸਤ ਬਜਾਜ, ਸਬ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 27 ਮਈ, 1958 ਨੂੰ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣਾ।

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ [VOL. XVIII-(2)]

ਸਤਿ ਨਰਾਇਣ

30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1945 ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਦੀ ਮੇਟ ਅਤੇ ਅਸਲੀਲਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵੰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਢਾਹ ਕੇ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। . ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਿੱਲੀ ਕਪੂਰ, ਨੇ ਉਕਤ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਗਲੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 167 ਆਫ਼ 1956 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 1957 ਵਿੱਚ ਗਲੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ

ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 280 ਆਫ਼ 1957 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 27 ਮਈ, 1958 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਵਾਲ ਦਾ ਰਸਤਾ ਇੱਕ ਗਲੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ 11 ਦਸੰਬਰ, 1958 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(13) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਾਸਾ ਇੱਕ ਗਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਵੈਧ।

ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਸਾਂਝਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਲਾਂਘੇ ਨੂੰ ਗਲੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸਫਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਗਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ (ਏ) ਮਾਰਗ ਮਾਲੀ ਵਾੜਾ ਵਿਖੇ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਾਰਗ; (ਅ) ਸਤ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਰਤਨ ਲਾਲ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਘਰ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ; (c) ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 1034 ਰਤਨ ਲਾਲ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਤ ਨਰਾਇਣ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ; (d) ਮਾਲੀ ਵਾੜਾ ਵੱਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗੇਟ ਨਹੀਂ ਹੈ; (e) ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਨਾ ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਬੋਰਡ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, (f) ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਢਾਹ ਕੇ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; (g) ਇਹ ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹੀ ਗਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਨੰ: 1034 ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ (h) ਇੱਕ ਰਾਮ ਨਾਥ ਦੀ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲੀ ਵਾੜਾ ਵੱਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਕਤ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕੰਧ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਨੂੰ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਸਟ ਕਿ ਇਹ ਜਨਤਕ ਹੈ

XVIII-(1) ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਥਾਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਵਾੜ ਜਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੋਰ ਵਾਂਗ ਕੋਈ ਭੌਤਿਕ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਪਹੁੰਚਯੋਗ' ਦਾ ਉਹ ਮਾੜਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਜਨਤਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਆਗਿਆ ਦੁਆਰਾ ਹੋਵੇ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(13)(a) ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿਚਲੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 3 (13) (ਏ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬੀਤਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੌਤਿਕ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਜਨਤਾ ਲਈ "ਪਹੁੰਚਯੋਗ" ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ 'ਗਲੀ' ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਜਨਤਾ ਲਈ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(13) (ਏ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਗਲੀ' ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(13 Xa) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਗਲੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਸੜਕ, ਫੁੱਟਵੇਅ, ਵਰਗ, ਅਦਾਲਤ, ਗਲੀ, ਜਾਂ ਰਸਤਾ, ਪਹੁੰਚਯੋਗ, ਭਾਵੇਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਲਈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਅਤੇ ਹਰ ਖਾਲੀ ਥਾਂ

ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਗੇਟ, ਚੈਕੀ, ਚੇਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰੁਕਾਵਟ ਦੁਆਰਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰੁਕਾਵਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਘਰ, ਦੁਕਾਨਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਰਸਤੇ ਤੱਕ ਜਾਂ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਸਾਧਨ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਣ ਤੋਂ:

ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਲੀਆਂ ਜਾਂ ਗਟਰਾਂ, ਜਾਂ ਦੇਵਾਂ ਪਾਸੇ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਫੁੱਟਪਾਥ, ਵਰਾਂਡੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੱਕ, ਜੇ ਜਨਤਾ ਲਈ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

1. ਦੋ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਹ

ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਲਈ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ

ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੇਗਾ, ਫਿਰ ਹਰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ

ਸੜਕ ਜੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਹੈ

ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੋਰ-ਲੇਅਰ ਅਪੀਲੇਟ ਕੋਰਟ। ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਲੀਡ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੀਨੀਅਰ ਪੇਟੇਸ਼ਨ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ (ਏ) ਆਮ ਰਤਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤ ਸਕਦਾ; (ਬੀ) ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਬੀਤਣ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਦੇ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; (c) ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਫਤਿਹ ਚੰਦਨ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਪਏ ਰਸਤੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜੋ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ! ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ (ਡੀ) ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰਸਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਸੀ ਪਰ ਇਸਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਰਸਤੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਹੈਲਦਾਰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਸਮਾਨ ਵੇਚਣ ਲਈ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲੀ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ। ਲੀਡ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਲਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੌਰੇ ਹਰੇਕ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 (13) (ਏ)' ਦੀ ਸਕੀਮ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ

aj ਸਪੇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਸੜਕ, ਫੁੱਟਵੇਅ, ਵਰਗ, ਅਦਾਲਤ, ਗਲੀ ਜਾਂ ਮਾਰਗ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰੇਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਭਾਗ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ 2, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖਾਲੀ ਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੜਕਾਂ, ਫੁੱਟਪਾਥ, s, ਅਦਾਲਤਾਂ, ਗਲੀਆਂ ਜਾਂ ਰਸਤੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਰਗ, ਪੈਰਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਬਦ "ਗਲੀ" ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਆਮ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਖਾਲੀ ਥਾਵਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਚੈਨ ਚਿੰਤਨ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

ਗੇਟਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਪੋਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਨ ਸਿਹਤ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਗਲੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨਾਂ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, 1. ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ। ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਰ 'ਤੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੀਓਮੈਂਟ, ਸੀ.ਜੇ., ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਬੰਬੇ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (1), ਪੰਨਾ 439 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ,

"ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਜੱਜ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹਾਥੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਆਵੇਗੀ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹਾਥੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। "ਗਲੀ" 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਗਲੀ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਆਮ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ।

ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਬਦੁਲ ਹਸਨ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਦਿੱਲੀ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਗਲੀ, ਜਨਤਾ ਲਈ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਨਤਾ ਲਈ ਪਹੁੰਚਯੋਗ" ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਵਾਬ ਬਹਾਦਰ ਮੁਹੰਮਦ ਰੁਸਤਮ ਅਲੀ ਖਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਰਹਾਲ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ।

"ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਰਾਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਜਾਂ ਵਪਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਹ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ] ਕੀ ਟੇਨ "ਸਮਰਪਣ" ਮੁਹਾਰਤ ਦੇ ਨਾਲ "ਕਿਸ ਮੋਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਥਾਨ ਹੋਵੇ" ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ-ਯਾਰਡ ਦੀ ਦਲੀਲ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੁੱਖ ਵਰਤੋਂ ਅਨਾਜ ਨੂੰ ਸਟੋਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਹਾਰੇਨ ਪਾਰਕ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ

1. ਪੂਲ ਬਨਾਮ ਹੁਸਕੂਨ (4) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ "ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਰਪਣ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਫੁੱਟਵੇ, ਘੋੜੇ-ਮਾਰਗ, ਜਾਂ ਵਹਿਣ-ਮਾਰਗ ਲਈ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਨਤਾ ਦਾ ਲੰਬਾ ਹਿੱਸਾ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (13) 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਫਿਰ ਮੀਟ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੀਟ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਬਲਿਕ ਸਟ੍ਰੀਟ ਫਿਰ ਫੋਰਟ ਮੁਜ਼ੱਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਗਲੀ (1) ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ,

ਮਿਸਟਰ ਡੀ.ਡੀ. ਚਾਸਟਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਲੀਮਡ ਕਾਮੇਲ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਜਨਤਾ ਨੂੰ 27 ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡੇਡੀ-ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਭਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਨਤਾ ਲਈ ਪਹੁੰਚਯੋਗ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸੈਲਾਨੀ ਸਤ ਨਰਾਇਣ ਜਾਂ ਰਤਨ ਲਾਲ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੁਝ ਵਪਾਰੀ ਲੇਖ ਵੇਚਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦੱਸਿਆ ਕਿ "ਜਨਤਾ ਲਈ ਪਹੁੰਚਯੋਗ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ pubhe ਕੇਲ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਬਦੁਲ ਹਸਨ ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 3(13) (ਏ) ਵਿੱਚ "ਜਨਤਾ ਲਈ ਪਹੁੰਚਯੋਗ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੁਆਰਾ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਹਸਨ ਖਾਨ (5) ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਇਹ ਗੱਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਤੱਕ ਸਿਰਫ ਭੌਤਿਕ ਪਹੁੰਚ ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਗਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਗਨ ਸਿੰਘ (0) ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ

"ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਾ642 ਈਟ ਹਮੇਸ਼ਾ, ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਵਿਹੜੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਇਸਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ

ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਈਟ ਇੱਕ ਗਲੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3(13) (ਏ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ।

ਟਿਕ ਚੰਦ, 1, ਨੇ ਨਵਾਬ ਬਹਾਦੁਰ ਮੁਹੰਮਦ ਰੁਸਾਮ ਏ.ਯੂ. ਖਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੁਹੱਲੇ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਖੁੱਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਕਾਊਂਟਯਾਰਡ ਅਤੇ ਉਹ ਜਨਤਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਉਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਸੀ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਪਭੋਗਤਾ ਤੋਂ ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਇਨਵੈਕਸਾਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਤਿ ਨਾਮਿਨ ਜਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਗੁਰਵਾਲਾ ਹੈ

ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ-ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਆਮ ਅਰਥ ਦਿੱਲੀ ਦੀ "ਗਲੀ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੜਕ ਮਾਰਗ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹਾਈਵੇ, ਘਰਾਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਕਤਾਰ" ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 3(13.) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਮ ਅਰਥ। ਲੀਮਡ ਵਕੀਲ ਕਪੂਰ, ਲੋਕੁਰ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(ਡਬਲਯੂ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ "ਗਲੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਆਮ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਟੂਮਲ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੰਬਈ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬਾਂਬੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1888 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(ਡਬਲਯੂ) ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਸੰਮਲਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕੁਰ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ "ਸਟ੍ਰੀਟ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਸਟੀਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਲੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ" ਦੂਜਾ, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ (ਏ) ਰਸਤਾ ਇੱਕ ਗਲੀ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; (ਬੀ) ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲੀ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ (ਸੀ) ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਉਸ ਗਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਲੀ ਮੰਨ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਸਿਰਲੇਖ ਨੇ ਖੁਦ ਇੱਕ ਬਾਲਕੋਨੀ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਲਕੋਰ, ਜੇ., ਹੇਕਲ ਕਿ ਰਸਤਾ ਇੱਕ ਗਲੀ ਸੀ

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ "ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਗਲੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਜਨਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਹੈ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਹੀ ਇੱਕ ਗਲੀ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਜਨਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਕਾਲੀਦਾਸ ਬਨਾਮ ਧੰਧੂਕੇ ਦੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ (7) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੰਬਈ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ "ਨਿੱਜੀ ਅਦਾਲਤ" ਜੋ ਘਰਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੱਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਅਤੇ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 17 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਗਲੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ

ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ

ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਗਲੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਮੇਟੀ. ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ,

ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ

ਰਾਹ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ "ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਰੈਕਸ

ਜਨਤਕ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਉਸ ਰਸਤੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। H ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਗਲੀ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਕਪੂਰ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰੀ. ਜੇ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੀ ਹੈ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਹਰਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੇ ਉਹ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੱਖਰੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਘਰਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਘੇਰਾ ਹੈ। ਉੱਤਰ ਵੱਲ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸੈਰ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਪਹੁੰਚ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲੀ ਵਜੋਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

"ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ; ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਰਗ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਘਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਮਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘਰੇਲੂ ਮਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੇਕਰ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਤ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਾਇਦਾਦ।"

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹੱਤਤਾ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਜਨਤਾ ਲਈ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਤੈਅ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਕਰਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਦਾ ਤੱਥ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। . ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ "ਜਨਤਾ ਲਈ ਪਹੁੰਚਯੋਗ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੇਸ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮ ਅਰਥ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਟੇਨ ਦੀ ਆਮ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

ਮਨਕੀਪਾਲ ਕੋਰ. ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਤਰਸ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਦਿੱਲੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਪੇਨਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ ਗਲੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਗਲੀ

ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਨਿਜੀ ਪਾਸਾ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਜਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ , 1. ਐਕਸਚਿਜਿਵ ਮੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਸੰਜੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਨੇੜਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਜਨਤਾ ਲਈ ਪਹੁੰਚਯੋਗਤਾ ਦੇ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ, 1, ਇਸਲਈ, ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੋ

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਮਾਲਕ ਜੇ ਸਾਂਝੇ ਸਨ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਨੇ ਇਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੀਮਡ ਵਧੀਕ ਸੈਂਸਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (13) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਸਟ੍ਰੀਫ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮੇਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਫੇਲ੍ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਘੱਟ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Rupinder Kumar
Translator